

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 332. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846713456/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

59 En af de 7 Vise har sagt, at det var forunderligt, at paa Løbebanen stred de Kunstefarne, men de i Kunsten Uerfarne vare Dommere.

60 Det Forførdelige er, naar et Mskes Bevidsthed fra Barndommen af har faaet et Tryk, som al Sjælens Elasticitet, al Frihedens Energie ikke kan hæve. Sorg i Livet kan vel fortrykke Bevidstheden, men indtræder Sorgen først i en modnere Alder faaer den ikke Tid til at antage denne Natur-Skikkelse, det bliver et historisk Moment, ikke et Noget, der ligger ligesom ud over Bevidstheden selv: Den, der har et saadant Tryk fra Barndommen af, han er ligesom et Barn, der bliver med Tangen taget ud af Modersliv og som bestandig har en Mindelse om Moderens Smerte. Et saadant Tryk lader sig ikke hæve, men derfor behøver man ikke at fortvivle; thi det lader sig bære i Ydmyghed. Det er unægtelig een af de vanskeligste Opgaver, fordi det er saa vanskeligt at faae det ind under Bestemnelsen af Skyld. Der var en Tid, da jeg af Frygt for at blive stolt af mine Lidelser, opstillede den Sætning, at alle Msker i Grunden lide ligemeget. Dog dette er i Grunden en Art Stoicisme, der ved sin Abstraktion harver den concrete Forestilling om et Forsyn. Pontoppidan i hans Forklaring siger: at enkelte Msker blive forsøgte i usædvanlige Lidelser men dette vil en gang baade deres Sjæl. Dette er langt Skjønnere.

61 Naar man paastaaer, at det, jeg siger, er det Samme, som alle de Andre sige, da skal jeg intet have derimod, naar man tager det i samme Betydning som naar Leucipp sagde, at et Sørgepil og et Lystpil bestaaer af de samme Bogstaver, kun at Ordenen er forskjellig.  
cfr. Tennemann Gesch. d. Ph. 1<sup>ste</sup> B. p. 264 n:

62 At Guds Søn blev Mske er vistnok det høieste metaphysiske og religiøse Paradox, men det er endnu ikke det dybeste ethiske Paradox. Christi Fremtræden beholdt en Polemik imod Tilværelsen. Han blev Msk. saaledes som alle Andre, men Virkelighedens concret-ethiske Momenter stod han i et polemisk Forhold til. Han gik omkring og lærte Folket, eiede Intet, havde ikke det han skulde helde sit Hoved til. Det er nu vistnok Opløftende, at see den Tro og Tillid til Forsy-